

om Skolepenge, derved opnaaer man efter min Mening ikke det tilsigtede Resultat, sige Mellemværender mellem Lærerne og Beboerne lede ikke til noget Godt. Ligeledes er der langt fra ved denne Lov indrømmet Beboerne den behøvrige Indflydelse, hverken ved Valget af Lærere eller i andre Henseender, og det forekommer mig, maa være en Selsølgje, at naar man stiller saa store Fordringer til Beboerne, da bør man ogsaa indrømme dem Rettigheder. Endnu skal jeg tillade mig at udtale, at med Hensyn til den trufne Maade, hvorpaa Skolelærerne her i Salen have lagt deres Uffjensomhed for Dagen under Sagens Behandling, kunde der jo være Noget, som talte for, at Mænd i min Stilling stemte imod Loven; thi enten de nu have indtaget denne Stilling, ikke at stemme, for derved at tilkjendegive deres Uerstattelighed, eller af andre Grunde, det veed jeg ikke, men det har forekommet mig som mindre vel overveiet, og navnlig, naar de dog vilde see hen til, hvad de have offret for at komme i en saadan Stilling.

Jeg troer, naar man seer hen til, at Skolelærerne ere fri for Børnepligt, og man seer hen til, hvad de i andre Henseender have, og de Tillæg, de nu erholde efter denne Lov ved Skolepenge og Frigjørelse for Aftorning i Dffer, og man seer hen til, at de nu kunne faae Pension efter Pensionsloven, og dernæst et meget betydeligt Alders-Tillæg, saa forekommer det mig, at Loven er i den Grad gunstig for Skolelærerne, at den endog fra deres Side fortjente at blive modtagen med Velvillie, og det saameget mere, som Beboerne derved paalægges betydelige Byrder, uden at der samtidig dermed indføres nogen Forbedring i Underviisningen. Man maa heller ikke overse, at nærværende Lov, utvivlsomt vil vække megen Uvillie hos en stor Deel af Befolkningen, ikke saameget fordi der indrømmes duelige Skolelærere denne Forhøielse; men fordi Forbedringen i deres Indkomster ligesaavel rammer den mindre som mere duelige Lærer, og af de mindre dygtige findes der desværre altsformange, og derfor har jeg bestræbt mig for at faae en Bestemmelse ind i Loven, hvorved man kunde blive istand til at paaffjonne Dygtigheden, hvilket altid har forekommet mig baade rigtigt og na-

turligt. Uagtet de af mig udtalte Betænkligheder troer jeg dog ikke at burde stemme imod Loven. Den ærede Minister har jo udtalt, at han har gjort det saa godt, han kunde, og Ingen kan nægte, at han ved enkelte Bestemmelser i Loven har gjort sig fortjent. Og idet jeg indrømmer, at Alt ikke kan skee paa eengang, og i Haab om, at den ærede Minister vil have sin Opmærksomhed alvorlig henvendt paa ret snart at faae tilveiebragt en Forbedring i Underviisningen, der nogenlunde svarer til de Byrder, nærværende Lov medfører, vil jeg, skøndt Loven er kostbar og i flere Henseender utilfredsstillende, dog stemme for den.

Formanden: Den Opfordring, som den ærede Taler stillede til den høitærede Minister, angaaer, saavidt jeg skjønner, et saa specielt Punkt, at jeg vil haabe, at den høitærede Minister ikke vil finde sig foranlediget til at besvare den.

Nørgaard: Jeg anseer det for et meget vigtigt Punkt.

Formanden: Ja, men det er et meget specielt, naar der tales om Sagen i dens Heelhed.

Da Ingen yderligere har begjært Ordet, kunne vi gaae til Afstemning; jeg antager imidlertid, at de ærede Medlemmer ønske at være fritagne for Oplæsningen af Lovforslaget (Ja! ja!).

Lovforslaget blev derefter sat under Afstemning og vedtaget med 61 Stemmer mod 3.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne og angive Dagsordenen for næste Møde, Mandag Kl. 1, saaledes:

- 1) Første Behandling af: „Sagen angaaende Bestemmelser med Hensyn til Valg af Revisorer for Statsregnskabet 1855—56.
- 2) Første Behandling af: „Forflag til Lov